

Deducerea parțială a cheltuielilor cu autovehiculele companiei, lege fiscală intrată în vigoare la jumătatea anului în curs, creează probleme mai mari decât se anticipa inițial. Nu doar prin actele în plus pe care companiile trebuie să le completeze, ci și prin obtuzitatea inspectorilor fiscale, care cer uneori foi de parcurs separate de cele generate de programele informatice de profil.

„Solicitarea de către unii inspectori ANAF a unor foi de parcurs separate față de cele pe care le generează automat soluțiile de monitorizare a flotelor auto prin GPS este abuzivă în cazul în care acestea din urmă conțin cel puțin elementele menționate în Normele de aplicare a Codului Fiscal ca fiind obligatorii pentru acordarea deductibilității integrale la calculul venitului net anual”, spune Adrian Dinu, director general SAS Grup.

---

Clienții ai SAS au semnalat că, în anumite cazuri, unii inspectori ANAF nu au recunoscut rapoartele emise de soluția de monitorizare a flotelor prin GPS, solicitând (re)scrierea *de mână* a unor foi de parcurs separate, pe anumite  
*formulare*

„SAS Grup a solicitat un răspuns oficial Ministerului Finanțelor Publice, care a admis că foile de parcurs generate de sistemul software sunt acceptate ca documente justificative întrucât conțin elementele obligatorii prevăzute de lege. Răspunsul MF trebuie aplicat, desigur, pentru orice soluție de profil care îndeplinește condițiile, astfel încât să nu mai existe solicitarea de rescriere individuală și de mână a ceea ce un sistem „incoruptibil și imparțial”, bazat pe un software automat, a scris și calculat deja”, precizează Adrian Dinu.

Conform Codului Fiscal, costurile cu autoturismele ce sunt utilizate în activități exclusiv economice sau în excepțiile prevăzute de lege (agenți vânzări sau de achiziții, intervenții la clienți etc) sunt total deductibile, la calculul impozitului pe profit. Pentru costurile cu combustibili, justificarea deducerii se realizează prin întocmirea foilor de parcurs. Prin Normele metodologice date în aplicarea art. 1451 din Codul fiscal se prevede că din foaia de parcurs trebuie să reiasă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși și norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs, foaia de parcurs nefiind reglementată în mod special de OMFP nr. 3512/2008 privind documentele comune pe economie utilizate în activitatea financiar – contabilă.

Foile de parcurs și Foile de Activitate Zilnică sunt instrumente (rapoarte) precise, care pot fi obținute printr-o soluție profesională de monitorizare a flotelor auto prin GPS. Aceste rapoarte permit gruparea pe categorii de vehicule, evidențierea traseelor de serviciu, numărul de kilometri parcurși, consumul normat, data, identificarea adreselor de start/stop și deci a scopului deplasării etc, adică elementele necesare determinării deductibilității unei cheltuieli. Unele companii au sute de mașini în dotare și au achiziționat sisteme de supraveghere a acestora pentru a avea imaginea clară a costurilor cu flota auto, a scădea cheltuielile și furturile de combustibili, precum și pentru a elimina sau măcar controla drumurile efectuate de angajați în interes personal.

„Înregistrările realizate de soluțiile de monitorizare prin GPS nu pot fi alterate și, deci, sunt obiective, redând exact proporțiile de utilizare a unui vehicul în interes de serviciu și, respectiv, în interes personal. În aceste condiții, dacă încă mai există situații în care aceste foi de parcurs nu sunt acceptate de către unii inspectori, solicitându-se o evidență separată, acestea constituie cazuri de abuz”, mai arată Adrian Dinu.

Desigur, este mai greu de acceptat de către un inspector fiscal „clasic”, adică îngropat în hârtii și formulare completate de mână, că un software este aproape imposibil de manipulat, mai ales atunci când vorbim de date bazate pe GPS.

\*\* sursa :businesscover.ro